

TOPOGRAPHIE BIJ RÖNTGENOPNAMEN

DOOR

H. K. MICHAELIS.

Daar bij een röntgenopname het beeld in een plat vlak geprojecteerd is, kunnen we niet constateeren, wáár in de ruimte buccaal-palatinaal een deel van dit beeld gelegen is.

Het komt bijvoorbeeld voor, dat een rhinoloog ons vraagt, röntgenologisch te bepalen of een radix van een bicuspidaat in het antrum gelegen is.

Wanneer wij geretineerde tanden willen uitbijtelen of cijsten chirurgisch willen behandelen, is het van groot belang, de plaats buccaal of palatinaal te kunnen bepalen.

Dr. Oskar Weski, leerde mij op zeer eenvoudige wijze, hoe deze plaats vrij nauwkeurig te bepalen is.

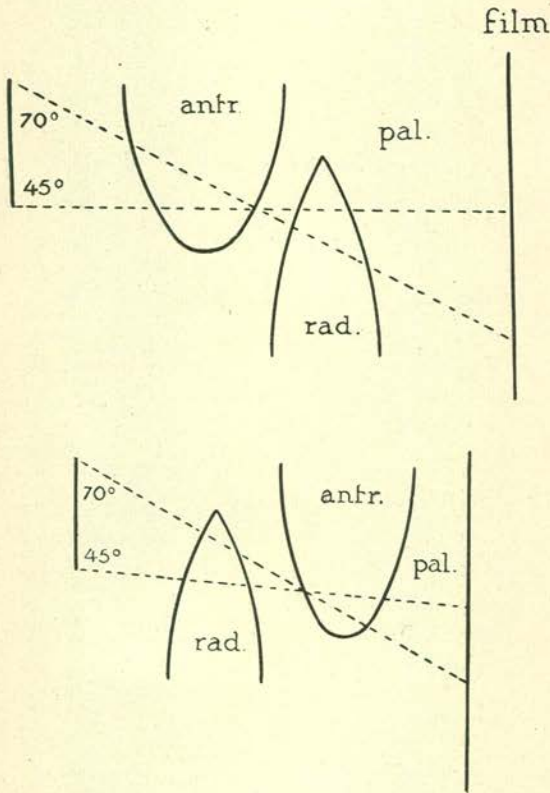
Voor de collega's, die een röntgentoestel bezitten, lijkt het me van groot belang met deze techniek op de hoogte te zijn. Laten we het geval nemen, dat een radix van een preamolaar op de röntgenfoto *in* het centrum *schijnt* te liggen, dan kan ze natuurlijk in werkelijkheid *buccaal*; *in* en *palatinaal* ten opzichte van het centrum geplaatst zijn.

Om deze diagnose zeker te stellen, maken we op *één* film twee opnamen, en wel de eerste onder de gebruikelijke hoek van 45°; de tweede (zonder dat patiënt of film bewogen heeft), onder een hoek, die veel stijler is, bijvoorbeeld van 70°. — Op de film zijn de twee beelden duidelijk te onderscheiden, daar het eerst opgenomene overbelicht is.

Ligt nu bij de stijle opname de wortel *langer* boven het antrum, dan is de preamolar *palatinaal* ten opzichte van het antrum gelegen.

Ligt ze *korter* boven het antrum, dan is ze *buccaal* gelegen. Is er *geen verschil* in lengten, dan ligt ze *in* het antrum.

De volgende teekening is ter verduidelijking. Ik heb geen films laten afdrukken, omdat dezen voor de demonstratie minder duidelijk zouden zijn.

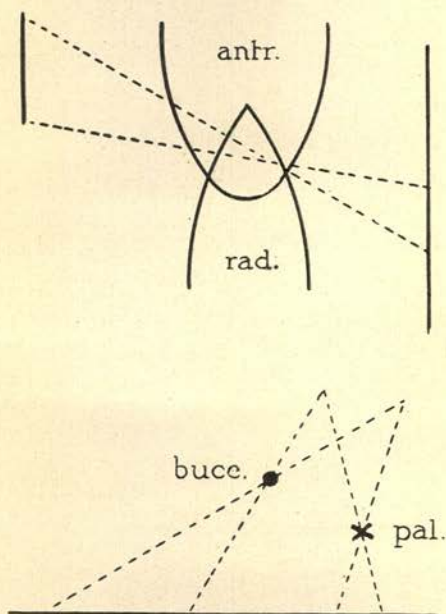

Voor de plaats bepaling van geretineerde tanden, wortelpunten en cysten tusschen de 1ste preamolaren boven is de techniek ook zeer eenvoudig.

Om het hoofd van de patient voor den tijd die we noodig hebben om twee opnamen te nemen, onbewegelijk te houden, kunnen we een breede strook linnen nemen, waaraan aan

iedere uiteinde een zandzak bevestigd is. Het midden van de strook leggen we op het voorhoofd, terwijl de uiteinden achter de stoel hangen. De zwaarte der zandzakken fixeert het hoofd volkomen.

Dus hier nemen we ook twee opnamen op een film en wel, de eerste 3 c.M. meer rechts dan bij de normale opname. De tweede 6 c.M. meer links. Liggen de twee beelden *dichter bij*

elkaar, dan een buccaal gelegen iets (bijv. een klein stukje lood op het tandvleesch), dan ligt hetgeen we zochten *palatinaal*. Liggen ze ongeveer even ver van de loodschaduw verwijderd, dan is het *buccaal* gelegen.

Dit geldt voor links van de mediaanlijn. Rechts hiervan, nemen we de eerste opname 3 c.M. meer links, de tweede 6 c.M. meer rechts.

De getallen 3 en 6 zijn willekeurig, maar voor de duidelijkheid van het beeld moet men niet veel hiervan afwijken.